

РЕШЕНИЕ

№ 7216

гр. София, 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **13023** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 44, ал.1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано е по жалба на Л. К. Д. с постоянен адрес [населено място], Област С., [улица], чрез адв.Т. Т., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], партер срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19 – 4726 – 0040/05.11.2019г. на зам.началника на 01 РУ – СДВР.

Със заповедта на Л. К. Д., на основание чл. 31, т. 1 във връзка с чл. 30, ал.1, т.1, пр. 2 във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от две години.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение по чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ не е предоставена възможност на привлеченият като нарушител да се запознае с материалите по преписката и с доказателствата по нея. Не са посочени ЕГН и адресите на свидетелите по акта за съставяне на нарушението. Същият не е съставен в присъствие на свидетели на извършване или установяване на нарушението, без да е посочено дали такива липсват или е налице невъзможност актът да бъде съставен в тяхно присъствие, както

разпорежда нормата на чл. 40, ал.3 от ЗАНН. Не са посочени доказателства, които по неоспорим начин да установяват извършване на нарушението. Не са взети предвид действителната фактическа обстановка, цялостното поведение на нарушителя и заобикалящата го среда. Срокът на наложената принудителна мярка от 2 години не е мотивиран и не е съобразен с пълния текст на разпоредбата на чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ и критериите за тежест на нарушението. Не е отчетено и обстоятелството, че жалбоподателят е професионален състезател и треньор по „М. Т.“ и е длъжен да присъства на редица международни спортни състезания. Наложена принудителна административна мярка го лишава от правото да упражнява професията си и да изпълнява посочените ангажименти. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител адв. Т.. Представени са писмени бележки.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по докладна записка рег.№513р – 83204/2019г. по описа на СДВР, адресирана до началника на сектор „Масови мероприятия“ СДВР, в която се посочва извършено нарушение на обществения ред по време на футболна среща между отборите на България и Англия, проведена на 14.10.2019г. на Национален стадион „В. Л.“ [населено място] с начален час 21.45 часа. Нарушението е извършено около 22.14 часа от лице от мъжки пол, на видима възраст 20-25г., нормално телесложение, ръст около 180 – 190 см., облечено в черно яке с качулка и светли панталони и се състои в отправяне на неприлични жестове с дясната ръка (среден пръст) по посока на терена. Направено е предложение за извършване на проверка за установяване на самоличността на нарушителя.

В хода на проверката е разпитан служител на група „ХЕ“ към сектор „ММ“ – СДВР, който е участвал при охраната на спортната среща на 14.10.2019г. между отборите на България и Англия, проведена на Национален стадион „В. Л.“. В залата за видеонаблюдение служителят забелязал лице, което отправя неприлични жестове с дясната си ръка по посока на терена. Лицето се намирало в средата на сектор „Б“. Служителят го разпознал като Л. К. Д..

При извършена справка в Единния автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР е установено, че няма данни за вписани противообществени прояви по ЗООРПСМ.

С протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ е иззет компакт диск с видеозаписи и фотоснимки от проведената на 14.10.2019г. спортна среща. Дискът е предоставен от ръководител сектор „Техническа поддръжка“ на Национален стадион „В. Л.“.

С постановление от 15.10.2019г. е назначена експертна справка, изготвена от вещо лице, специалист в областта на криминалистиката в О. – СДВР. Заключение на експертна справка № 18 – Ф/2019 е че на записите се виждат множество лица, отправящи неприлични жестове с ръка (среден пръст и/или нацистки поздрав с изпъната нагоре дясна ръка). Едно от лицата е със сходни общи черти с тези на лицето Л. К. Д.. Видно от снимките и от заключението, същият не отправя нацистки поздрав.

На 23.10.2019г. Л. К. Д. е задържан със Заповед за задържане на лице рег. № 225зз – 1852/23.10.2019г. в помещение за временно задържане на 01 – РУ СДВР. Дал е

сведения, че заедно с приятели са посетили мач на националния ни отбор по футбол. През цялото време само и единствено са подкрепяли отбора, пеели са български песни. По никакъв начин жалбоподателят не е провокирал футболистите и агитката на Англия.

Преписката е изпратена на 01 РУ – СДВР за съставяне на АУАН по чл. 21 от ЗООРПСМ спрямо Л. К. Д..

Съставен е АУАН № 4726/05.11.2019г. за нарушение по чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ. Издадено е наказателно постановление №4726 от 05.11.2019г., с което на основание чл. 25, ал.1 от ЗООЗПСМ на Л. К. Д. е наложена глоба в размер на 1000 лева.

Със Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19 – 4726 – 0040/05.11.2019г. на зам.началника на 01 РУ – СДВР, на основание чл. 31, т.1 във връзка с чл. 30, ал.1, т.1, пр. 2 във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ е наложена и принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от две години.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 05.11.2019г., а жалбата срещу нея е подадена на 11.11.2019 г. - в преклузивния 14 –дневен срок по чл. 149, ал.1 от АПК във връзка с чл.44, ал.1 ЗООРПСМ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

При извършената проверка по чл. 146, т.1 – т. 5 от АПК, съдът счита, че заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 42 от ЗООРПСМ – от зам.началника на 01 РУ - СДВР, оправомощен със заповед №225з – 701/2018г. на началника на 01 РУ – СДВР, но при нарушения на изискванията за законосъобразност на акта по чл. 146, т. 2 и т. 5 от АПК.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че не е изпълнена разпоредбата на чл. 59 от АПК относно формата на акта. Заповедта не е мотивирана от фактическа страна и не препраща към останалите материали, събрани в хода на проверката, за да се приеме, че те съставляват фактически основания по смисъла на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК. Изцяло липсват мотиви относно срока на принудителната административна мярка, определен в максималния законов от две години. Видно от експертната справка, жалбоподателят е показвал неприлични жестове по посока на футболния терен, но не е отправял нацистки поздрави, за разлика от останалите лица от групата. От обясненията му може да се направи заключение, че намерението му е било да подкрепи националния отбор по футбол, без да е извършвал и възнамерявал да провокира футболната агитка и спортистите на противниковия отбор. Нарушение на обществения ред е допуснато, но неговата тежест не може да се приеме, че е от най - висока степен, за да доведе до максималното по тежест ограничаване на правата за най - дългия възможен законов срок от две години. Принудителната административна мярка представлява форма на държавна принуда, която има за цел да предотврати и преустанови административно нарушение, както и да предотврати и преустанови вредните последици от него. С нея не може да се налага санкция , тя не може да бъде ползвана за наказание, тя има за цел да обезпечи някаква нужда на органа, който я налага в защита на обществен интерес. В случая не са изложени мотиви в заповедта за целта на налагане на мярката и какво предопределя най-дългия възможен срок на ограничението. Не е спазено изискването за съответствие с целта на закона, доколкото

принудителната административна мярка за всеки конкретен случай следва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. Целта на закона се постига чрез спазване на основните принципи, общите и специални правни норми за поведение, поради което е необходимо пълно и всестранно обсъждане на фактите за всеки конкретен случай, тъй като само по този начин може да се установи дали издаденият административен акт преследва законна цел, дали намесата в правата и свободите на засегнатото лице е пропорционална на преследваната цел и дали е спазен справедлив баланс между обществения интерес и интереса на индивида. Настоящата инстанция счита, че тези изисквания не са спазени. Наложено е максимално като срок ограничаване на правата на жалбоподателя, без да се отчетат обстоятелствата, че същият е спортист и треньор и по този начин се възпрепятства участието му в спортни събития и той се лишава от възможността да упражнява професията си, което не е съответно на законовата цел и предназначение на принудителната административна мярка. Не е спазен принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, съгласно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по - голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Не е взето предвид и че Л. Д. няма предходни противообществени прояви по ЗООРПСМ, установено със справка в Единния автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР. Поведението му не е трайно в разрез на установените норми, нарушението е първо, не е тежко и не е с висока степен на обществена опасност. Наложеният срок на ограничаване на правата, които в случая са свързани и с упражняването на професията е несъразмерно тежък и не допринася за постигане на целите на ПАМ.

Допуснати са нарушения на изискванията за законосъобразност на заповедта по чл. 146, т. 2 и т. 5 от АПК, които съставляват основания за нейната отмяна.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43 – ти състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка №19 – 4726 – 0040/05.11.2019г. на зам.началника на 01 РУ – СДВР, с която на Л. К. Д., на основание чл. 31, т. 1 във връзка с чл. 30, ал.1, т.1, пр. 2 във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от две години.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: